

ת"פ 53665/09/14 - מדינת ישראל נגד מרטין שמאס

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 53665-09-14 מדינת ישראל נ' שמאס
תיק חיצוני: 0-1320-00426-2014

בפני	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מרטין שמאס

החלטה

נימוקי הכרעת הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת חבלה במזיד ברכב, עבירה על פי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי העובדות הנטענות בכתב האישום אזי ביום 15.3.14 בשעה 23:40, גרם הנאשם חבלה במזיד לרכב המתלונן באופן שחתך את ארבעת צמיגי הרכב וכן שרט הרכב בצדו השמאלי. הרכב (מסוג רנו, מ.ר. מפורט בכתב האישום) חנה אותה עת סמוך לעסק פיצה בפסוטה.
3. בתשובתו לכתב האישום (פרוטוקול מיום 4.5.15) כפר הסנגור בשם הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. הנאשם אישר כי היה בפיצרייה באותו הזמן.
4. מצאתי לנכון לזכות את הנאשם מחמת הספק.
- מאזן ההסתברויות נוטה לטעמי לטובת הקביעה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. יחד עם זאת, אין עוצמתן מגיעה כדי "מעבר לכל ספק סביר".
4. מטעם המאשימה העידו חברו של הנאשם אשר היה עמו יחד בפיצריה, מר סארי ג'ריס וכן הוגשה הודעתו במשטרה (ת/1). כמו כן, העיד המתלונן והוגשו שלושת הודעותיו במשטרה, ת/4, ת/5, ת/6. הוגשו מזכרים של שוטרים וחוקרים ת/7 ו - ת/8 שעניינם דיסק, סרט מצלמות אבטחה המתעד את אירוע הפגיעה ברכב. מטעם התביעה העיד גם מר רמי ג'ריס, בעל מצלמת האבטחה.

5. התנהלה פרשת הגנה. בהסכמת הצדדים, העידו תחילה שני עדי ההגנה, מר אליאס שאער ומר חביב עאסי, שניהם אנשים שישבו בפיצריה בזמנים הרלוונטיים. במסגרת זו הוגשו הודעותיהם במשטרה, נ/1 ו- נ/2. לאחר מכן העיד גם הנאשם עצמו.

6. החשד הכבד כנגד הנאשם מתבסס לטעמי על שלושה אדנים. האחד קיומו של מניע, השני נסיבות הימצאותו בזמן רלוונטי ובמקום רלוונטי לביצוע העבירה והשלישי זיהויו על ידי המתלונן בסרט מצלמת האבטחה.

אפרט כל אחד מהגורמים שמניתי לעיל תוך התייחסות לקשיים שנפלו בביסוסו עד כדי הרמה הנדרשת לצורך "מעבר לכל ספק סביר".

שאלת המניע

7. לא קל היה לנאשם להודות, אולם דבריו של המתלונן כפי שהובאו הן במשטרה והן בפני באשר להסתבכותו של הנאשם במכר קרקע אביו, אושרו על ידי הנאשם בעדותו בבית המשפט.

8. אין מחלוקת בין הנאשם למתלונן כי הנאשם היה מסובך בחובות כספיים ולצורך כך זייף חתימת אביו ומכר קרקע של אביו. הנאשם מעיד- "**לקחתי כסף מאחד ממעיליא בשוק האפור. לא היה לי כסף להחזיר לו. אז נתתי לו את האדמה של אבא שלי במקום הכסף. אם לא אחזיר לו את הכסף, הוא ייקח במקום את האדמה של אבא שלי. חתמתי בשם אבא שלי עם ת.ז. שצילמתי. כשצילמתי פחדתי להגיד לאבא שלי. זהו. עכשיו יש בית משפט עם העניין הזה.**" (פרוטוקול עמ' 35 ש' 3 - 6). הנאשם הוסיף וספר בחקירתו הנגדית כי אותו קונה ממעיליא מכר האדמה הלאה לרוכשים מהכפר שלו, פסוטה.

9. המתלונן מר נסיר סמאן העיד בבית המשפט ובחקירותיו כי הנאשם כועס עליו בגין אותה עסקה שכן הוא סייע למכירת האדמה מאותו רוכש במעיליא לקונים מפסוטה ולשיטתו, הנאשם כועס על כך (ראה פרוטוקול עמ' 11 ש' 26-31 וכן ת/4 עמוד 2 שורות 4 עד 6, ת/5 ש' 20-22). הנאשם מכחיש קיומו של המניע. הנאשם מאשר את מכירת הקרקע כאמור אך טוען כי לא ידע כי למתלונן חלק בכך.

10. לא הובאה בפני כל ריאה נוספת האם אכן המתלונן נטל חלק במכירת אותה קרקע והאם הדבר נודע לנאשם, למשל, לא הובאה בפני ריאה בדמות דברי רכשי הקרקע.

השהות בפיצריה

11. אין מחלוקת כי רכבו של המתלונן חנה בסמוך לפיצריה ואין מחלוקת כי הנאשם שהה בזמנים

הרלוונטיים בפיצרייה. לטעמי, קיים חשד לא מבוטל כנגד הנאשם שכן ממכלול העדויות עולה כי לא שהה באופן רציף בפיצרייה אלא יצא ממנה לזמן קצר.

12. חברו של הנאשם, עד התביעה מר סרי ג'ריס מעיד כי שניהם הגיעו יחדיו לפיצרייה וישבו שם בערך 45 דקות. הוא לא היה כל הזמן בקשר עין עם הנאשם, שכן הוא קם פעם אחת והלך לשירותים ושהה שם כ- 5 דקות. בעדותו בביהמ"ש הוא מספר סיפור דומה אולם היציאה לשירותים הינה מיד כאשר נכנסו לפיצרייה "נכנסנו לפיצרייה, הוא הזמין את האוכל. אני נכנסתי לשירותים." (פרוטוקול עמ' 5 ש' 24-25). בחקירתו הנגדית הוא אף מדגיש "נכנסנו. הוא הלך להזמין את הפיצה. אני לא התיישבתי, ישר הלכתי לשירותים." (פרוטוקול עמ' 6 ש' 18) לעומת זאת, בחקירתו במשטרה, ת/1 הוא מעיד כי קודם התיישבו ורק לאחר מכן הוא קם. "ש. האם אתה קמת מהשולחן במשך 45 הדקות הללו ?

ת. כן. פעם אחת הלכתי לשירותים. הייתי שם בערך חמש דקות."

(ת/1 ש' 17, 18)

13. נמצא שהעד נכנס לשירותים למשך מספר דקות ובאותו פרק זמן לא היה בקשר עין עם הנאשם. האם מדובר היה מיד כשנכנסו לפיצרייה או לאחר מכן, קיימות גרסאות סותרות של אותו עד ועל כן איני מוצאת כי ניתן לעשות את חישובי הזמנים עליהם נסמך הסנגור המנסה בדרך זו להראות כי קשר העין שנתק לא היה בזמנים הרלוונטיים לביצוע העבירה. יחד עם זאת אעיר כבר עכשיו כי גם שעון סרטון מצלמות האבטחה אינו מכויל ולא ניתן לדעת את השעה המדויקת של האירוע.

14. ניתוק קשר העין בין הנאשם לבין חברו העד ארע פעם נוספת כאשר הנאשם הלך לדבר בטלפון. העד העיד בחקירה "היה פעם אחת שמרטין יצא לדבר בטלפון זה היה לדקה שתיים וחזר" (ת/1 ש' 22). ברי לטעמי כי ה"דקה שתיים" איננה מדידה בשעון אלא ביטוי. בחקירתו במשטרה, יומיים אחרי האירוע ציין "במשך כל הזמן הזה לא הייתי איתו בקשר עין". עדותו זו סותרת את עדותו בבית המשפט אז העיד כי הנאשם יצא לדבר בטלפון בערך דקה דקה וחצי "הוא היה ליד הדלת. אני ראיתי אותו עומד ליד הדלת". בחקירתו הנגדית כשעומת עם עדותו במשטרה כי כל זמן השיחה הטלפונית לא היה איתו בקשר עין, הוא השיב כי "אולי מספר שניות, 10 שניות, 5 שניות לא יותר אך הייתי איתו בקשר עין כל הזמן" (פרוטוקול עמ' 7 ש' 10).

15. נמצאנו למדים כי הנאשם יצא מן הפיצרייה לפרק זמן קצר "דקה שתיים" כאשר לפחות בחלקו או כולו לא היה בקשר עין עם עד התביעה. הן העד והן הנאשם מעידים כי הדבר היה לצורך שיחת טלפון. אקדים את המאוחר ואציין כי לא נטען בפניי כי בסרט מצלמת האבטחה רואים כי מבצע העבירה משוחח בטלפון. לא הוצגה בפניי כל ראיה בדמות מחקר תקשורת או ראיה אחרת האם אכן הייתה שיחת טלפון באותו זמן. ככל שהייתה שיחת טלפון, אזי יש בכך כדי להפחית החשד כנגד הנאשם שבפניי.

16. שני עדי ההגנה שהביא הנאשם חזרו וציינו כי הם לא עסקו בנאשם ובחברו. האחד היה עם גבס על הרגל ושניהם צפו בטלוויזיה במשחק כדורגל ולא עסקו בנאשם ובחברו שהינם צעירים מהם בגיל באופן משמעותי. כך ששניהם לא יכלו להעיד האם הנאשם או חברו יצאו מן הפיצרייה במהלך שהותם שם.

סרט מצלמת האבטחה

17. ראשית, יש לציין כי דיסק מצלמת האבטחה לא הוצג בפניי. הוא לא הוגש כראיה. כל שיש בפניי הוא עדויות המתלונן, בעל מצלמת האבטחה ומזכרים אודות מה שניתן לראות באותו סרט.

18. מכל האמור לעיל, עולה תמונה חד משמעית כי לא ניתן לראות ולזהות פנים באותו סרט.

בעל מצלמת האבטחה מאשר כי לא ניתן לראות את הפנים (פרוטוקול עמ' 22 ש' 13) בת/7 החוקר אמל בדר מציין "**לא ניתן לראות תווי פנים בצורה מדויקת**".

19. זיהויו של הנאשם כמי שמופיע בסרט המצלמות, נעשה אך ורק על ידי המתלונן. לא הובא כל אדם נוסף המכיר את הנאשם. לא הוצג דיסק הצפייה בפני העדים האחרים ולא בפני ביהמ"ש. בת/8, מזכר שנרשם על ידי השוטר רון הראל, מצוין השוטר כי צפה בדיסק יחד עם המתלונן. "**במהלך התיעוד המתלונן זיהה רכב מסוג טנדר שמגיע למתחם הפיצרייה ומציין כי רכב כזה יש לחשוד. בהמשך זיהה אדם הלובש חולצה שחורה ומכנסי ג'ינס וחותר את צמיגי רכבו ולדבריו אלה הבגדים שלבש החשוד כשראה אותו במהלך האירוע**".

ראשית, לא הוצגה כל פעולת חקירה שנערכה ביחס לסוג הטנדר שיש לנאשם. נכון הוא כי חברו של הנאשם סארי ג'ריס אישר כי לנאשם יש טנדר אך הוא נשאל רק לגבי צבעו, פרט שלא תועד בדוח הצפייה ולא נשאל דבר לגבי סוג הטנדר כך גם לא תועד סוג הטנדר שניתן לראות בסרט מצלמות האבטחה.

שנית, הזיהוי כאמור רק על ידי המתלונן וזהות הבגדים היא גם כן על פי דברי המתלונן.

20. בת/7 דוח הצפייה של החוקר אמל בדר זיהויו הנאשם הינו כדלהלן "**ניתן לראות כי מדובר באדם שתיאורו לכאורה עונה על תיאורו של החשוד מרטין שמאס, נראה אדם גבוהה, לא ניתן לראות תווי פנים בצורה מדויקת, וגם תיאור הבגדים שלו כפי שעולה מהדוח של השוטר, רואים שהנ"ל לבש חולצה שחורה ומכנס ג'ינס כחול**". לא די בתיאור אדם גבוהה על מנת לזהות אותו עם הנאשם. זיהויו הבגדים, מעבר לעובדה כי מדובר בבגדים שגרתיים ללא פרט מיוחד, הינו שוב זיהויו הנסמך על דברי המתלונן לשוטר רון הראל. אין כל עדות נוספת המאשרת את הטענה כי אלו הבגדים שלבש הנאשם ביום האירוע. יצוין כי בת/1 חקירתו של סרי ג'ריס הוא נשאל על הבגדים וצוין כי אינו זוכר (שורות (37,38).

21. לא זו בלבד שהמתלונן הוא היחיד המזהה את הנאשם בסרט האבטחה, מבלי שניתן לראות פנים, ומבלי שנעשו פעולות חקירה על מנת לאמת זיהוי זה באמצעות אנשים נוספים, אלא שחשדו של המתלונן בנאשם התעורר עוד טרם צפה בסרט. קרי, לא מדובר בזיהוי "נקי" אלא בזיהוי שבא לאמת חשד קודם.

22. המתלונן מוסר הודעה ראשונה במשטרה ב - 16.3.14 בשעה 01:00 בלילה בזירת האירוע. באותו שלב הוא טרם צפה בסרט מצלמות האבטחה. הוא מעיד על כך כי הלך לבית בו יש את המצלמות ובעל המצלמות אמר לו כי המצלמות אינן עובדות (ת/4 שורות 12, 14). כבר בשלב הזה חושד הוא בנאשם. הוא מציין כי הנאשם וחברו הינם היחידים שכאשר נכנס לפיצרייה המשיכו לאכול ולא התעניינו מה קרה לרכב ולא יצאו החוצה. באותו שלב הוא אומר כי אין לו סכסוך איתם אבל רק בגלל התגובה בפיצרייה הוא חושד בהם. לאחר מכן הוא מספר על מכירת הקרקע ואומר "**אז אני חושב שיכול להיות שבגלל זה מרטין כועס עלי כי אני סיפרתי שהחלקה למכירה**" (ת/4 שורות 5,6). בתשובה לשאלה האם הנאשם דיבר איתו במהלך אותו שבוע, הוא מציין "**לא. אבל הוא תמיד בוחן אותי מסתכל עלי**" (ש' 9). בחקירתו הנוספת יום למחרת, 17.3.14 לאחר שהוא צופה בדיסק הוא חוזר ואומר כי התנהגותו של מרטין שמס, הנאשם, הייתה מוזרה בעיניו. כל השאר התעניינו בו ובאירוע שלו ורק הנאשם וחברו "**נשארו לשבת כאילו לא קרה דבר וזה הדליק לי נורה אדומה**". ממשיך ומספר למה התנהגותו של הנאשם הייתה חשודה שכן לאחר מכן עבר ליד האוטו.

23. איני מוצאת מקום לדון בשאלה האם העובדה שהנאשם לא קם להתעניין מה קרה לרכבו וזאת אף לאחר ששני עדי ההגנה העידו כי גם הם לא קמו והתעניינו או יצאו. ניתן לקבוע לטעמי כי דבריו אלו של המתלונן פוגעים בזיהוי של הנאשם על ידו וברי כי ללא זיהוי נוסף זיהוי זה אינו "נקי" שכן הוא מונע מחשד קודם. הדברים מקבלים משנה תוקף במיוחד כאשר אין פרטים מזהים ויחודיים דוגמת תווי פנים, פרטי לבוש ייחודיים המצוינים על ידי המתלונן או על ידי צופה אחר בדיסק או שאומתו על ידי אנשים נוספים או בראיות נוספות .

24. מעבר לכך, כאמור, הדיסק לא הוצג בפניי. "גלגולו" של הדיסק לידי המשטרה גם כן מעורר מספר שאלות. המשטרה לא תפסה את מצלמות האבטחה, לא העתיקה את הדיסק בעצמה. בעל המצלמות העתיק את הדיסק, מסר את הדיסק למתלונן והוא זה שהביאו למשטרה.

בעל מצלמות האבטחה מר ראמי ג'ריס העיד בבית המשפט כי שעון ה - D.V.R לא היה מדויק (פרוטוקול עמוד 22 שורות 6, 7) לא נעשתה כל בדיקה של הסטייה בשעה.

25. נכון היא כי התנהלותו של הנאשם מעוררת חשד כבד גם ביחס למצלמות האבטחה. בעל המצלמות מעיד כי מאז האירוע השתנה היחס של הנאשם אליו. לפני כן הם היו חברים ומאז אינו מדבר עמו מאחר והנאשם כועס עליו שמסר את המצלמות (פרוטוקול עמ' 19 ש' 10-17). עוד העיד כי לאחר האירוע פנה אליו הנאשם לברר באשר לסרט שרואים במצלמות (פרוטוקול עמ' 20 ש' 13-15 וכן ת/9 מזכר של השוטר רון הראל). יחד עם זאת, אין בכך כדי להתגבר על כל אשר ציינתי לעיל.

26. נוסף על כל האמור, מאשר אותו עד, בעל המצלמות, כי מי שנצפה באותו סרט לא היה עם חולצת פסים. בעדותו הראשונה במשטרה, בטרם צפה המתלונן בסרט המצלמה, העיד כי הנאשם וחברו לבשו **"אחד קפוצ'ון כחול שחור פסים ואחד קפוצ'ון כחול"** (ת/4 שורות 19,20) ולהזכיר הדבר סותר את האמור בת/8 ובת/7, בדבר חולצה שחורה.

סיכום

27. נוכח כל האמור לעיל, מצאתי לנכון לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק הנימוקים לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.